

Shaul's Arc

Shmuel Alef, Perakim 13-16

Texts, Mefarshim and Themes

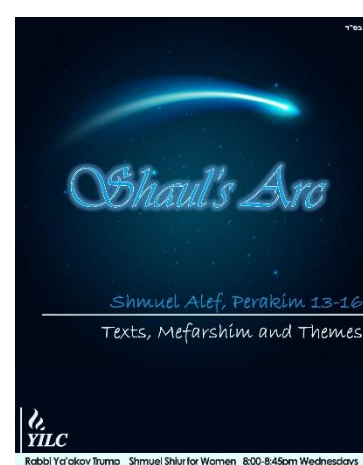

Shaul's Arc – FULL TEXT

Shmuel Alef, Perakim 13-16

1 Samuel Chapter 13

- א א בן-שנה, שאול במלכו; ושתי שנים, מלך על-ישראל. 1 Saul was ---- years old when he began to reign; and two years he reigned over Israel.
- ב ויבחר-לו שאול שלשת אלפים, מישראל, ויהיו עם-שאול אלפים במכמש ובהר בית-אל, ואלף היו עם-יונתן בגבעת בנימין; ויתר העם, שלח איש לאהלו. 2 And Saul chose him three thousand men of Israel; whereof two thousand were with Saul in Michmas and in the mount of Beth-el, and a thousand were with Jonathan in Gibeath-benjamin; and the rest of the people he sent every man to his tent.
- ג ויד יונתן, את נציב פלשתים אשר בגבעה, וישמעו, פלשתים; ושאול תקע בשופר בכל-הארץ לאמר, ישמעו העברים. 3 And Jonathan smote the garrison of the Philistines that was in Geba, and the Philistines heard of it. And Saul blew the horn throughout all the land, saying: 'Let the Hebrews hear.'
- ד וכל-ישראל שמעו לאמר, הכה שאול את-נציב פלשתים, וגם-נבאש ישראל, בפלשתים; ויצעקו העם אחרי שאול, הגלגל. 4 And all Israel heard say that Saul had smitten the garrison of the Philistines, and that Israel also had made himself odious with the Philistines. And the people were gathered together after Saul to Gilgal.
- ה ופלשתים נאספו להלחם עם-ישראל, שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים, ועם, כחול אשר על-שפת-הים לרב; ויעלו ויחנו במכמש, קדמת בית און. 5 And the Philistines assembled themselves together to fight with Israel, thirty thousand chariots, and six thousand horsemen, and people as the sand which is on the sea-shore in multitude; and they came up, and pitched in Michmas, eastward of Beth-aven.
- ו ואיש ישראל ראו כי צר-לו, כי נגש העם; ויתחבאו העם, במערות ובחריצים ובסלעים, ובצרחים, ובברות. 6 When the men of Israel saw that they were in a strait--for the people were distressed--then the people did hide themselves in caves, and in thickets, and in rocks, and in holds, and in pits.
- ז ועברים, עברו את-הירדן, ארץ גד, וגלעד; ושאול עודנו בגלגל, וכל-העם חרדו אחרי. 7 Now some of the Hebrews had gone over the Jordan to the land of Gad and Gilead; but as for Saul, he was yet in Gilgal, and all the people followed him trembling.
- ח ויחל (ויחל) שבעת ימים, למועד אשר שמואל, ולא-בא שמואל, הגלגל, ויפץ העם, מעליו. 8 And he tarried seven days, according to the set time that Samuel had appointed; but Samuel came not to Gilgal; and the people were scattered from him.
- ט ויאמר שאול--הגשו אלי, העלה והשלמים; ויעל, העלה. 9 And Saul said: 'Bring hither to me the burnt-offering and the peace-offerings.' And he offered the burnt-offering.
- י ויהי, ככלתו להעלות העלה, והנה שמואל, בא; ויצא שאול לקראתו, לברכו. 10 And it came to pass that, as soon as he had made an end of offering the burnt-offering, behold, Samuel came; and Saul went out to meet him, that he might salute him.
- יא ויאמר שמואל, מה עשית; ויאמר שאול כי-ראיתי כי-נפץ העם מעלי, ואתה לא-באת למועד הימים, ופלשתים, נאספים מכמש. 11 And Samuel said: 'What hast thou done?' And Saul said: 'Because I saw that the people were scattered from me, and that thou camest not within the days appointed, and that the Philistines assembled themselves together against Michmas;
- יב ואמר, עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל, ופני ה', לא חליתי; ואתאפק, ואעלה העלה. {ס} 12 therefore said I: Now will the Philistines come down upon me to Gilgal, and I have not entreated the favour of the LORD; I forced myself therefore, and offered the burnt-offering.' {S}
- יג ויאמר שמואל אל-שאול, נסכלת: לא שמרת, את-מצות ה' אלקיך אשר צוה, כי 13 And Samuel said to Saul: "Thou hast done foolishly; thou hast not kept the commandment of the LORD thy God, which He

- עתה הכין ה' את-ממלכתך אל-ישראל, עד-
עולם. 14 But now thy kingdom shall not continue; the LORD hath sought him a man after His own heart, and the LORD hath appointed him to be prince over His people, because thou hast not kept that which the LORD commanded thee. {S}
- יד ועתה, ממלכתך לא-תקום: בקש ה' לו
איש כלבבו, ויצוהו ה' לנגיד על-עמו--כי
לא שמרת, את אשר-צוה ה'. {ס}
- טו ויקם שמואל, ויעל מן-הגלגל--גבעת
בנימין; ופקד שאול, את-העם הנמצאים
עמו, כשש מאות, איש. 15 And Samuel arose, and got him up from Gilgal unto Gibeath-benjamin. And Saul numbered the people that were present with him, about six hundred men.
- טז ושאול ויונתן בנו, והעם הנמצא עמם,
ישבים, בגבע בנימן; ופלשתים, חנו
במכמש. 16 And Saul, and Jonathan his son, and the people that were present with them, abode in Gibeath-benjamin; but the Philistines encamped in Michmas.
- יז ויצא המשחית ממחנה פלשתים,
שלושה ראשים: הראש אחד יפנה אל-דרך
עפרה, אל-ארץ שעל. 17 And the spoilers came out of the camp of the Philistines in three companies: one company turned unto the way that leadeth to Ophrah, unto the land of Shual;
- יח והראש אחד יפנה, דרך בית חרון;
והראש אחד יפנה דרך הגבול, הנשקף על-
גי הצבעים המדברה. {ס} 18 and another company turned the way to Beth-horon; and another company turned the way of the border that looketh down upon the valley of Zeboim toward the wilderness. {S}
- יט וחרש לא ימצא, בכל ארץ ישראל: כי-
אמר (אמר) פלשתים--פן יעשו העברים,
חרב או חנית. 19 Now there was no smith found throughout all the land of Israel; for the Philistines said: 'Lest the Hebrews make them swords or spears';
- כ וירדו כל-ישראל, הפלשתים--ללטוש
איש את-מחרשתו ואת-אתו, ואת-קרדמו,
ואת, מחרשתו. 20 but all the Israelites went down to the Philistines, to sharpen every man his plowshare, and his coulter, and his axe, and his mattock.
- כא והיתה הפצירה פים, למחרשת
ולאתים, ולשלש קלשון, ולהקדמים;
ולהציב, הדרך. 21 And the price of the filing was a pim for the mattocks, and for the coulters, and for the forks with three teeth, and for the axes; and to set the goads.
- כב והיה, ביום מלחמת, ולא נמצא חרב
וחנית ביד כל-העם, אשר את-שאול ואת-
יונתן; ותמצא לשאול, וליונתן בנו. 22 So it came to pass in the day of battle, that there was neither sword nor spear found in the hand of any of the people that were with Saul and Jonathan; but with Saul and with Jonathan his son was there found.
- כג ויצא מצב פלשתים, אל-מעבר
מכמש. {ס} 23 And the garrison of the Philistines went out unto the pass of Michmas. {S}

1 Samuel Chapter 14

- א ויהי היום, ויאמר יונתן בן-שאול אל-
הנער נשא כליו, לכה ונעברה אל-מצב
פלשתים, אשר מעבר הלז; ולאביו, לא
הגיד. 1 Now it fell upon a day, that Jonathan the son of Saul said unto the young man that bore his armour: 'Come and let us go over to the Philistines' garrison, that is on yonder side. But he told not his father.
- ב ושאול, יושב בקצה הגבעה, תחת
הרמון, אשר במגרון; והעם אשר עמו,
כשש מאות איש. 2 And Saul tarried in the uttermost part of Gibeath under the pomegranate-tree which is in Migron; and the people that were with him were about six hundred men,
- ג ואחיה בן-אחטוב אחי איכבוד בן-
פינחס בן-עלי כהן ה', בשלו--נשא אפוד;
והעם לא ידע, כי הלך יונתן. 3 and Ahijah, the son of Ahitub, Ichabod's brother, the son of Phinehas, the son of Eli, the priest of the LORD in Shiloh, wearing an ephod. And the people knew not that Jonathan was gone.
- ד ובין המעברות, אשר בקש יונתן
לעבר על-מצב פלשתים--שן-הסלע 4 And between the passes, by which Jonathan sought to go over unto the Philistines' garrison, there was a rocky crag on the one

- מהעבר מזה, ושן-הסלע מהעבר מזה; ושם האחד בוצץ, ושם האחד סנה.
- ה השן האחד מצוק מצפון, מול מכמש; והאחד מנגב, מול גבע. {ס}
- ו ויאמר יהונתן אל-הנער נשא כליו, לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה--אולי יעשה ה', לנו: כי אין לה' מעצור, להושיע ברב או במעט.
- ז ויאמר לו נשא כליו, עשה כל-אשר בלבבך; נטה לך, הנני עמך כלבבך. {ס}
- ח ויאמר, יהונתן, הנה אנחנו עברים, אל-האנשים; ונגלינו, אליהם.
- ט אם-כה יאמרו, אלינו, דמו, עד-הגיענו אליכם--ועמדנו תחתינו, ולא נעלה אליהם.
- י ואם-כה יאמרו עלו עלינו, ועלינו--כי-נתנם ה', בידינו: וזה-לנו, האות.
- יא ויגלו שניהם, אל-מצב פלשתים; ויאמרו פלשתים--הנה עברים יצאים, מן-החורים אשר התחבאו-שם.
- יב ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו, ויאמרו עלו אלינו, ונודיעה אתכם, דבר; {פ}
- יג ויאמר יונתן אל-נשא כליו, עלה אחרי--כי-נתנם ה', בידי ישראל.
- יד ויעל יונתן, על-ידי וועל-רגליו, ונשא כליו, אחרי; ויפלו לפני יונתן, ונשא כליו ממותת אחרי.
- טו ותהי המכה הראשנה, אשר הכה יונתן ונשא כליו--פעשרים איש: כבחצי מענה, צמד שדה.
- טז ותהי חרדה במחנה בשדה, ובכל-העם--המצב והמשחית, חרדו גם-המה; ותרגז הארץ, ותהי לחרדת אלקים.
- טז ויראו הצפים לשאול, בגבעת בנימן; והנה ההמון נמוג, וילך והלם. {פ}
- יז ויאמר שאול, לעם אשר אתו, פקדו-נא וראו, מי הלך מעמנו; ויפקדו, והנה אין יונתן ונשא כליו.
- יח ויאמר שאול לאחיה, הגישה ארון האלקים: כי-היה ארון האלקים, ביום ההוא--ובני ישראל.
- יט ויהי, עד דבר שאול אל-הכהן, וההמון אשר במחנה פלשתים, וילך הלוך ורב; {פ}
- side, and a rocky crag on the other side; and the name of the one was Bozez, and the name of the other Seneh.
- 5 The one crag rose up on the north in front of Michmas, and the other on the south in front of Geba. {S}
- 6 And Jonathan said to the young man that bore his armour: 'Come and let us go over unto the garrison of these uncircumcised; it may be that the LORD will work for us; for there is no restraint to the LORD to save by many or by few.'
- 7 And his armour-bearer said unto him: 'Do all that is in thy heart; turn thee, behold I am with thee according to thy heart.' {S}
- 8 Then said Jonathan: 'Behold, we will pass over unto the men, and we will disclose ourselves unto them.'
- 9 If they say thus unto us: Tarry until we come to you; then we will stand still in our place, and will not go up unto them.
- 10 But if they say thus: Come up unto us; then we will go up; for the LORD hath delivered them into our hand; and this shall be the sign unto us.'
- 11 And both of them disclosed themselves unto the garrison of the Philistines; and the Philistines said: 'Behold Hebrews coming forth out of the holes where they hid themselves.'
- 12 And the men of the garrison spoke to Jonathan and his armour-bearer, and said: 'Come up to us, and we will show you a thing.' {P}
- And Jonathan said unto his armour-bearer: 'Come up after me; for the LORD hath delivered them into the hand of Israel.'
- 13 And Jonathan climbed up upon his hands and upon his feet, and his armour-bearer after him; and they fell before Jonathan; and his armour-bearer slew them after him.
- 14 And that first slaughter, which Jonathan and his armour-bearer made, was about twenty men, within as it were half a furrow's length in an acre of land.
- 15 And there was a trembling in the camp in the field, and among all the people; the garrison, and the spoilers, they also trembled; and the earth quaked; so it grew into a terror from God.
- 16 And the watchmen of Saul in Gibeath-benjamin looked; and, behold, the multitude melted away, and they went hither and thither. {P}
- 17 Then said Saul unto the people that were with him: 'Number now, and see who is gone from us.' And when they had numbered, behold, Jonathan and his armour-bearer were not there.
- 18 And Saul said unto Ahijah: 'Bring hither the ark of God.' For the ark of God was there at that time with the children of Israel.
- 19 And it came to pass, while Saul talked unto the priest, that the tumult that was in the camp of the Philistines went on and increased; {P}

- וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-הַכֹּהֵן, אֲסֹף יָדְךָ. and Saul said unto the priest: 'Withdraw thy hand.'
- כ וַיִּזְעַק שְׂאוּל, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ, וַיָּבֹאוּ, עַד-הַמִּלְחָמָה; וַהֲגִה הַיְתֵה חֶרֶב אִישׁ, בְּרֵעֵהוּ--מִהוֹמָה, גְּדוֹלָה מְאֹד. 20 And Saul and all the people that were with him were gathered together, and came to the battle; and, behold, every man's sword was against his fellow, and there was a very great discomfiture.
- כא וְהָעִבְרִים, הָיוּ לְפִלְשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם, אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בְּמַחֲנֶה, סָבִיב; וְגַם-הַמָּה, לִהְיוֹת עִם-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עִם-שְׂאוּל, וַיֹּינְתוּ. 21 Now the Hebrews that were with the Philistines as beforetime, and that went up with them into the camp round about; even they also turned to be with the Israelites that were with Saul and Jonathan.
- כב וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר-אֶפְרַיִם, שָׁמְעוּ, כִּי-נָסוּ, פִּלְשְׁתִּים; וַיִּדְבְּקוּ גַם-הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם, בְּמִלְחָמָה. 22 Likewise all the men of Israel that had hid themselves in the hill-country of Ephraim, when they heard that the Philistines fled, even they also followed hard after them in the battle.
- כג וַיֹּשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא, אֶת-יִשְׂרָאֵל; וְהַמִּלְחָמָה--עַבְרָה, אֶת-בֵּית אֲוֹן. 23 So the LORD saved Israel that day; and the battle passed on as far as Beth-aven.
- כד וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֹגֵשׁ, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיֹּאֲלֶה שְׂאוּל אֶת-הָעָם לֵאמֹר, אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכַל לֶחֶם עַד-הָעֶרֶב וְנִקְמַתִּי מֵאִבִּי, וְלֹא-טָעַם כָּל-הָעָם, לֶחֶם. {S} 24 And the men of Israel were distressed that day; but Saul adjured the people, saying: 'Cursed be the man that eateth any food until it be evening, and I be avenged on mine enemies.' So none of the people tasted food. {S}
- כה וְכָל-הָאָרֶץ, בָּאוּ בַּיַּעַר; וַיְהִי דְבֹשׁ, עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה. 25 And all the people came into the forest; and there was honey upon the ground.
- כו וַיָּבֹאוּ הָעָם אֶל-הַיַּעַר, וַהֲגִה הַלֵּךְ דְּבֹשׁ; וְאִין-מִשִּׁיג יָדוֹ אֶל-פִּיו, כִּי-יִרָא הָעָם אֶת-הַשִּׁבְעָה. 26 And when the people were come unto the forest, behold a flow of honey; but no man put his hand to his mouth; for the people feared the oath.
- כז וַיֹּינְתוֹן לֹא-שָׁמַע, בְּהִשָּׁבִיעַ אָבִיו אֶת-הָעָם, וַיִּשְׁלַח אֶת-קֶצֶה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בַּיַּעֲרֵת הַדְּבֹשׁ; וַיִּשָּׁב יָדוֹ אֶל-פִּיו, וַתִּרְאֶנָּה (וַתִּאֲרָנָה) עֵינָיו. 27 But Jonathan heard not when his father charged the people with the oath; and he put forth the end of the rod that was in his hand, and dipped it in the honeycomb, and put his hand to his mouth; and his eyes brightened.
- כח וַיַּעַן אִישׁ מִהָעָם וַיֹּאמֶר, הַשִּׁבְעַתְּ הַשָּׁבִיעַ אָבִיךָ אֶת-הָעָם לֵאמֹר, אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכַל לֶחֶם, הַיּוֹם; וַיַּעַף, הָעָם. 28 Then answered one of the people, and said: 'Thy father straitly charged the people with an oath, saying: Cursed be the man that eateth food this day; and the people are faint.'
- כט וַיֹּאמֶר, יוֹנָתָן, עֲכָר אָבִי, אֶת-הָאָרֶץ: רְאוּ-נָא, כִּי-אֲרוּ עֵינַי--כִּי טָעַמְתִּי, מִעֵט דְּבֹשׁ הַזֶּה. 29 Then said Jonathan: 'My father hath troubled the land; see, I pray you, how mine eyes are brightened, because I tasted a little of this honey.'
- ל אַף, כִּי לֹא אָכַל אֶכֶל הַיּוֹם הָעָם, מִשְׁלַל אִיבִיו, אֲשֶׁר מָצָא: כִּי עָתָה לֹא-רָבַתָּה מִכָּה, בְּפִלְשְׁתִּים. 30 How much more, if haply the people had eaten freely to-day of the spoil of their enemies which they found? had there not been then a much greater slaughter among the Philistines?'
- לא וַיִּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא, בְּפִלְשְׁתִּים, מִמִּכְמָשׁ, אַיְלֹנָה; וַיַּעַף הָעָם, מְאֹד. 31 And they smote of the Philistines that day from Michmas to Aijalon; and the people were very faint.
- לב וַיַּעַשׂ (וַיַּעַט) הָעָם אֶל-שִׁלַל (הַשְּׁלַל), וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְגֵי בָקָר וַיִּשְׁחָטוּ-אֹרְצָה; וַיֹּאכַל הָעָם, עַל-הַדָּם. 32 And the people flew upon the spoil, and took sheep, and oxen, and calves, and slew them on the ground; and the people did eat them with the blood.
- לג וַיִּגִּדּוּ לְשְׂאוּל לֵאמֹר, הִנֵּה הָעָם חָטְאִים לַיהוָה לֶאֱכֹל עַל-הַדָּם; וַיֹּאמֶר בְּגִדְתֶם, גָּלוּ-אֵלַי הַיּוֹם אָנֹכִי גְדוֹלָה. 33 Then they told Saul, saying: 'Behold, the people sin against the LORD, in that they eat with the blood.' And he said: 'Ye have dealt treacherously; roll a great stone unto me this day.'
- לד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל פָּצוּ בָעָם וְאָמַרְתֶּם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׂוֹרוֹ וְאִישׁ שִׁיָּהוּ, וַיִּשְׁחָטוּם בְּזֶה וְאָכְלֹתֶם, וְלֹא-תַחְטְאוּ 34 And Saul said: 'Disperse yourselves among the people, and say unto them: Bring me hither every man his ox, and every man his sheep, and slay them here, and eat; and sin not against the LORD

- in eating with the blood.' And all the people brought every man his ox with him that night, and slew them there.
- 35 And Saul built an altar unto the LORD; the same was the first altar that he built unto the LORD. {P}
- 36 And Saul said: 'Let us go down after the Philistines by night, and spoil them until the morning light, and let us not leave a man of them.' And they said: 'Do whatsoever seemeth good unto thee.' {S} Then said the priest: 'Let us draw near hither unto God.'
- 37 And Saul asked counsel of God: 'Shall I go down after the Philistines? wilt Thou deliver them into the hand of Israel?' But He answered him not that day.
- 38 And Saul said: 'Draw nigh hither, all ye chiefs of the people; and know and see wherein this sin hath been this day.
- 39 For, as the LORD liveth, who saveth Israel, though it be in Jonathan my son, he shall surely die.' But there was not a man among all the people that answered him.
- 40 Then said he unto all Israel: 'Be ye on one side, and I and Jonathan my son will be on the other side.' And the people said unto Saul: 'Do what seemeth good unto thee.' {S}
- 41 Therefore Saul said unto the LORD, the God of Israel: 'Declare the right.' And Jonathan and Saul were taken by lot; but the people escaped.
- 42 And Saul said: 'Cast lots between me and Jonathan my son.' And Jonathan was taken.
- 43 Then Saul said to Jonathan: 'Tell me what thou hast done.' And Jonathan told him, and said: 'I did certainly taste a little honey with the end of the rod that was in my hand; here am I: I will die.' {S}
- 44 And Saul said: 'God do so and more also; thou shalt surely die, Jonathan.'
- 45 And the people said unto Saul: 'Shall Jonathan die, who hath wrought this great salvation in Israel? Far from it; as the LORD liveth, there shall not one hair of his head fall to the ground; for he hath wrought with God this day.' So the people rescued Jonathan, that he died not. {S}
- 46 Then Saul went up from following the Philistines; and the Philistines went to their own place.
- 47 So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the children of Ammon, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines; and whithersoever he turned himself, he put them to the worse.
- 48 And he did valiantly, and smote the Amalekites, and delivered Israel out of the hands of them that spoiled them. {P}
- לה, לאכל אל-הדם; ויגשו כל-העם איש שורו בידו, הלילה--וישחטו-שם.
- לה ויבן שאול מזבח, לה; אתו החל, לבנות מזבח לה. {פ}
- לו ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד-אור הבקר, ולא-נשאר בהם איש, ויאמרו, כל-הטוב בעיניך עשה; {ס} ויאמר, הכהו, נקרבה הלם, אל-האלקים.
- לז וישאל שאול, באלקים, הארד אחרי פלשתים, התתנם ביד ישראל; ולא ענהו, ביום ההוא.
- לח ויאמר שאול--גשו הלם, כל פנות העם; ודעו וראו--במה היתה החטאת הזאת, היום.
- לט כי חי-ה', המושיע את-ישראל--כי אם-ישנו ביונתן בני, כי מות ימות; ואין ענהו, מכל-העם.
- מ ויאמר אל-כל-ישראל, אתם תהיו לעבר אחד, ואני ויונתן בני, נהיה לעבר אחד; ויאמרו העם אל-שאול, הטוב בעיניך עשה. {ס}
- מא ויאמר שאול, אל-ה' אלקי ישראל--הבה תמים; וילכד יונתן ושאול, והעם יצאו.
- מב ויאמר שאול--הפילו, ביני ובין יונתן בני; וילכד, יונתן.
- מג ויאמר שאול אל-יונתן, הגידה לי מה עשית; ויגד-לו יונתן, ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר-בידי מעט דבש--הנני אמות. {ס}
- מד ויאמר שאול, כה-יעשה אלקים וכה יוסף: כי-מות תמות, יונתן.
- מה ויאמר העם אל-שאול, היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל--חלילה חי-ה' אם-יפל משערת ראשו ארצה, כי-עם-אלקים עשה היום הזה; ויפדו העם את-יונתן, ולא-מת. {ס}
- מו ויעל שאול, מאחרי פלשתים; ופלשתים, הלכו למקומם.
- מז ושאול לכד המלוכה, על-ישראל; וילחם סביב בכל-איביו במואב ובבני-עמון ובאדום ובמלכי צובה, ובפלשתים, ובכל אשר-יפנה, ירשיע.
- מח ויעש חיל, ויד את-עמלק; ויצל את-ישראל, מיד שסוהו. {פ}

מט ויהיו בני שאול, יונתן וישוי ומלכישוע; ושם, שתי בנותיו--שם הבכירה מרב, ושם הקטנה מיכל;

נ ושם אשת שאול, אחינעם בת-אחימעץ; ושם שר-צבאו אבינר, בן-נר דוד שאול.

נא וקיש אבי-שאול ונר אבי-אבנר, בן-אביאל. {S}

נב ותהי המלחמה חזקה על-פלישתים, כל ימי שאול; וראה שאול כל-איש גבור, וכל-בן-חיל, ויאספהו, אליו. {P}

1 Samuel Chapter 15

א ויאמר שמואל, אל-שאול, אתי שלח ה' למשחך למלך, על-עמו על-ישראל; ועתה שמע, לקול דברי ה'. {S}

ב כה אמר, ה' צבאות, פקדתי את אשר-עשה עמלק לישראל--אשר-שם לו בדרך, בעלתו ממצרים.

ג עתה לך והכיתה את-עמלק, והחרמתם את-כל-אשר-לו, ולא תחמל, עליו; והמתה מאיש עד-אשה, מעלל ועד-יונק, משור ועד-שה, מגמל ועד-חמור. {S}

ד וישמע שאול, את-העם, ויפקדם בטלאים, מאתים אף רגלי; ועשרת אלפים, את-איש יהודה.

ה ויבא שאול, עד-עיר עמלק; וירב, בנחל.

ו ויאמר שאול אל-הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי, פן-אספך עמו, ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל, בעלותם ממצרים; ויסר קיני, מתוך עמלק.

ז וידך שאול, את-עמלק, מחוילה בואך שור, אשר על-פני מצרים.

ח ויתפש את-אגג מלך-עמלק, חי; ואת-כל-העם, החרים לפי-חרב.

ט ויחמל שאול והעם על-אגג, ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב, ולא אבו, החרים; וכל-המלאכה נמבזה ונמש, אתה החרמו. {P}

י ויהי, דבר-ה', אל-שמואל, לאמר.

יא נחמת, כי-המלכתי את-שאול למלך; כי-שב מאחרי, ואת-דברי לא הקים; ויחר, לשמואל, ויזעק אל-ה', כל-הלילה. 11 'It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the LORD all night.

- יב וישכם שמואל לקראת שאול, בבקר; ויגד לשמואל לאמר, בא-שאול הכרמלה והנה מציב לו יד, ויסב ויעבר, וירד הגלגל. 12 And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'
- יג ויבא שמואל, אל-שאול; ויאמר לו שאול, ברוך אתה לה'--הקמתי, את-דבר ה'. 13 And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.'
- יד ויאמר שמואל, ומה קול-הצאן הזה באזני, וקול הבקר, אשר אנכי שמע. 14 And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'
- טו ויאמר שאול מעמלקי הביאום, אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר, למען זבח, לה' אלקיך; ואת-היותו, החרמנו. {פ} 15 And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.' {P}
- טז ויאמר שמואל, אל-שאול, הרף ואגידה לך, את אשר דבר ה' אלי הלילה; ויאמרו (ויאמר) לו, דבר. {ס} 16 Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.' {S}
- יז ויאמר שמואל-הלוא אם-קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה; וימשחך ה' למלך, על-ישראל. 17 And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the LORD anointed thee king over Israel;
- יח וישלחך ה', בדרך; ויאמר, לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק, ונלחמת בו, עד כלותם אתם. 18 and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.
- יט ולמה לא-שמעת, בקול ה'; ותעט, אל-השגל, ותעש הרע, בעיני ה'. {ס} 19 Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LORD?' {S}
- כ ויאמר שאול אל-שמואל, אשר שמעתי בקול ה', ואלך, בדרך אשר-שלחני ה'; ואביא, את-אגג מלך עמלק, ואת-עמלק, החרמתי. 20 And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- כא ויקח העם מהשגל צאן ובקר, ראשית החרם, לזבח לה' אלקיך, בגלגל. {ס} 21 But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal. {S}
- כב ויאמר שמואל, החפץ לה' בעלות וזבחים, כשמע, בקול ה': הנה שמע מזבח טוב, להקשיב מחלב אילים. 22 And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, as in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams.
- כג כי חטאת-קסם מרי, ואון ותרפים הפצר: יען, מאסת את-דבר ה', וימאסך ממלךך. {ס} 23 For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.' {S}
- כד ויאמר שאול אל-שמואל חטאתי, כיעברתי את-פי-ה' ואת-דבריך: כי יראתי את-העם, ואשמע בקולם. 24 And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- כה ועתה, שא נא את-חטאתי; ושוב עמי, ואשתחוה לה'. 25 Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'
- כו ויאמר שמואל אל-שאול, לא אשוב עמך: כי מאסתה, את-דבר ה', וימאסך ה', מהיות מלך על-ישראל. {ס} 26 And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.' {S}
- כז ויסב שמואל, ללכת; ויחזק בכנף-מעילו, ויקרע. {ס} 27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent. {S}

כח וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי שְׁמוּאֵל, קָרַע ה' אֶת-מַמְלַכְוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלֶיךָ, הַיּוֹם; וַנִּתְּנָה, לְרֵעֶךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ. {ס}

28 And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou. {S}

כט וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל, לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם: כִּי לֹא אָדָם הוּא, לְהִנָּחֵם.

29 And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'

ל וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי--עֲתָה כַּבְּדֵנִי נָא נְגִד זְקֵנֵי-עַמִּי, וְנִגַּד יִשְׂרָאֵל; וְשׁוּב עִמִּי, וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַה' אֱלֹהֶיךָ.

30 Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

לא וַיָּשׁוּב שְׁמוּאֵל, אַחֲרֵי שָׂאוּל; וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוּל, לַה'. {ס}

31 So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD. {S}

לב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הִגִּישׁוּ אֵלַי אֶת-אַגָּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וַיֵּלֶךְ אֵלָיו, אַגָּג מֵעַדְנָת; וַיֹּאמֶר אַגָּג, אֲכַן סָר מֵר-הַמָּוֶת. {ס}

32 Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.' {S}

לג וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל--כַּאֲשֶׁר שִׁכְלָה נָשִׁים חֲרָבְךָ, כִּן-תִּשְׁכַּל מְנַשִּׁים אִמְךָ; וַיִּשְׁפֹּף שְׁמוּאֵל אֶת-אַגָּג לִפְנֵי ה', בְּגִלְגַּל. {ס}

33 And Samuel said: As thy sword hath made women childless, so shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal. {S}

לד וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל, הַרְמָתָה; וְשָׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ, גִּבְעַת שָׂאוּל.

34 Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

לה וְלֹא-יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שָׂאוּל, עַד-יוֹם מוֹתוֹ, כִּי-הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׂאוּל; וְה' נָחַם, כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-שָׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל. {פ}

35 And Samuel never beheld Saul again until the day of his death; for Samuel mourned for Saul; and the LORD repented that He had made Saul king over Israel. {P}

1 Samuel Chapter 16

א וַיֹּאמֶר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל, עַד-מַתִּי אֶתָּה מִתְאַבֵּל אֶל-שָׂאוּל, וְאַנִּי מֵאַסְתִּיו, מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל; מִלֹּא קִרְנָךְ שָׁמוֹן, וְלֶךְ אֶשְׁלַחְךָ אֶל-יִשִׁי בֵּית-הַלְחָמִי--כִּי-רִאִיתִי בְּבָנָיו לִי, מֶלֶךְ.

1 And the LORD said unto Samuel: 'How long wilt thou mourn for Saul, seeing I have rejected him from being king over Israel? fill thy horn with oil, and go, I will send thee to Jesse the Beth-lehemite; for I have provided Me a king among his sons.'

ב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶּךְ, וְשָׁמַע שָׂאוּל וַהֲרַגְנִי; וַיֹּאמֶר ה', עֲגִלְתָּ בְּקֶר בְּקֶר תִּקַּח בְּיָדְךָ, וְאָמַרְתָּ, לְזַבַּח לַה' בָּאתִי.

2 And Samuel said: 'How can I go? if Saul hear it, he will kill me.' And the LORD said: 'Take a heifer with thee, and say: I am come to sacrifice to the LORD.'

ג וְקִרְאתָ לְיִשִׁי, בְּזַבַּח; וְאָנֹכִי, אוֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה, וּמִשַּׁחְתָּ לִּי, אֶת אֲשֶׁר-אִמְרֶךָ אֵלֶיךָ.

3 And call Jesse to the sacrifice, and I will tell thee what thou shalt do; and thou shalt anoint unto Me him whom I name unto thee.'

ד וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל, אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר ה', וַיָּבֵא, בֵּית לָחֶם; וַיַּחֲרְדוּ זְקֵנֵי הָעִיר, לִקְרֹאתוֹ, וַיֹּאמֶר, שְׁלָמַם בּוֹאֵךְ.

4 And Samuel did that which the LORD spoke, and came to Beth-lehem. And the elders of the city came to meet him trembling, and said: 'Comest thou peaceably?'

ה וַיֹּאמֶר שְׁלָוֹם, לְזַבַּח לַה' בָּאתִי, הִתְקַדְּשׁוּ, וּבָאתֶם אִתִּי בְּזַבַּח; וַיְקַדֵּשׁ אֶת-יִשִׁי וְאֶת-בָּנָיו, וַיִּקְרָא לָהֶם לְזַבַּח.

5 And he said: 'Peaceably; I am come to sacrifice unto the LORD; sanctify yourselves and come with me to the sacrifice.' And he sanctified Jesse and his sons, and called them to the sacrifice.

ו וַיְהִי בְּבוֹאֶם, וַיִּרְא אֶת-אֱלִיאָב; וַיֹּאמֶר, אֵיךְ נִגַּד ה' מִשִּׁיחוֹ. {ס}

6 And it came to pass, when they were come, that he beheld Eliab, and said: 'Surely the LORD'S anointed is before Him.' {S}

ז וַיֹּאמֶר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל, אַל-תַּבְּט אֶל-מְרֹאָהוֹ וְאַל-גִּבָּה קוֹמְתוֹ--כִּי מֵאַסְתִּיהוּ: כִּי לֹא, אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם--כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם, וְה' יִרְאֶה לְלִבָּב.

7 But the LORD said unto Samuel: 'Look not on his countenance, or on the height of his stature; because I have rejected him; for it is not as man seeth: for man looketh on the outward appearance, but the LORD looketh on the heart.'

- ח וַיִּקְרָא יֵשׁוּ אֶל-אַבִּינָדָב, וַיַּעֲבֵרְהוּ לְפָנָיו שְׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר, גַּם-בַּזֶּה לֹא-בָחַר ה'.
- ט וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּ, שַׁמָּה; וַיֹּאמֶר, גַּם-בַּזֶּה לֹא-בָחַר ה'.
- י וַיַּעֲבֵר יֵשׁוּ שִׁבְעַת בָּנָיו, לְפָנָיו שְׁמוּאֵל; וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּ, לֹא-בָחַר ה' בְּאַלֶּהָ.
- יא וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּ, הֲתִמּוּ הַנְּעָרִים, וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקָּטָן, וְהִנֵּה רֹעֵה בְּצֹאן; וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֵשׁוּ שְׁלַחָה וְקַחְנוּ, כִּי לֹא-נֹסֵב עַד-בֹּאוֹ פֹּה.
- יב וַיִּשְׁלַח וַיָּבִיאוּהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי, עִם-זִפְהָ עֵינָיו וְטוֹב רְאִי; {פ}
- וַיֹּאמֶר ה' קוּם מִשְׁחָהוּ, כִּי-זֶה הוּא.
- יג וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן, וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו, וַתִּצְלַח רוּחַ-ה' אֶל-דָּוִד, מֵהַיּוֹם הַהוּא וְעַתָּה; וַיִּקָּם שְׁמוּאֵל, וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה.
- יד וְרוּחַ ה' סָרָה, מֵעַם שָׂאוֹל; וַיִּבְעַתְתוּ רוּחַ-רָעָה, מֵאֵת ה'.
- טו וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי-שָׂאוֹל, אֵלָיו: הֲגַהֵגָא רוּחַ-אַלְקִים רָעָה, מִבְּעַתְדָּךְ.
- טז לֵאמֹר-נָא אֲדַנּוּ, עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ--יִבְקְשׁוּ, אִישׁ יָדַע מִגֵּן בַּכְנֹר; וְהָיָה, בְּהִיטּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ-אַלְקִים רָעָה--וְנִגַּן בְּיָדוֹ, וְטוֹב לָךְ. {פ}
- יז וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל, אֶל-עֲבָדָיו: רְאוּ-נָא לִי, אִישׁ מִיֵּטִיב לְנַגֵּן, וְהִבִּיאֹתֶם, אֵלַי.
- יח וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר, הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לְיֵשׁוּ בֵּית הַלְחָמִי, יָדַע נַגֵּן וְגִבּוֹר חֵיל, וְאִישׁ מַלְחָמָה וְנָבוֹן דָּבָר, וְאִישׁ תָּאֵר; וְהוּא, עָמוּ.
- יט וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל מַלְאָכִים, אֶל-יֵשׁוּ; וַיֹּאמֶר, שְׁלַחָה אֵלַי אֶת-דָּוִד בְּנֶךְ אֲשֶׁר בְּצֹאן.
- כ וַיִּקַּח יֵשׁוּ חֲמֹר לֶחֶם, וְנָאֵד זֵינ, וְגִדֵי עִזִּים, אֶחָד; וַיִּשְׁלַח בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ, אֶל-שָׂאוֹל.
- כא וַיָּבֵא דָוִד אֶל-שָׂאוֹל, וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו; וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד, וַיְהִי-לוֹ נֹשֵׂא כְלָיִם.
- כב וַיִּשְׁלַח שָׂאוֹל, אֶל-יֵשׁוּ לֵאמֹר: יַעֲמַד-נָא דָוִד לְפָנָי, כִּי-מָצָא חֵן בְּעֵינָי.
- כג וְהָיָה, בְּהִיטּוֹת רוּחַ-אַלְקִים אֶל-שָׂאוֹל, וַלְקַח דָּוִד אֶת-הַכְנֹר, וְנִגַּן בְּיָדוֹ; וְרוּחַ לְשָׂאוֹל וְטוֹב לוֹ, וְסָרָה מֵעַלְיוֹ רוּחַ הַרָעָה. {פ}
- 8 Then Jesse called Abinadab, and made him pass before Samuel. And he said: 'Neither hath the LORD chosen this.'
- 9 Then Jesse made Shammah to pass by. And he said: 'Neither hath the LORD chosen this.'
- 10 And Jesse made seven of his sons to pass before Samuel. And Samuel said unto Jesse: 'The LORD hath not chosen these.'
- 11 And Samuel said unto Jesse: 'Are here all thy children?' And he said: 'There remaineth yet the youngest, and, behold, he keepeth the sheep.' And Samuel said unto Jesse: 'Send and fetch him; for we will not sit down till he come hither.'
- 12 And he sent, and brought him in. Now he was ruddy, and withal of beautiful eyes, and goodly to look upon. {P}
- And the LORD said: 'Arise, anoint him; for this is he.'
- 13 Then Samuel took the horn of oil, and anointed him in the midst of his brethren; and the spirit of the LORD came mightily upon David from that day forward. So Samuel rose up, and went to Ramah.
- 14 Now the spirit of the LORD had departed from Saul, and an evil spirit from the LORD terrified him.
- 15 And Saul's servants said unto him: 'Behold now, an evil spirit from God terrifieth thee.
- 16 Let our lord now command thy servants, that are before thee, to seek out a man who is a skilful player on the harp; and it shall be, when the evil spirit from God cometh upon thee, that he shall play with his hand, and thou shalt be well.' {P}
- 17 And Saul said unto his servants: 'Provide me now a man that can play well, and bring him to me.'
- 18 Then answered one of the young men, and said: 'Behold, I have seen a son of Jesse the Beth-lehemite, that is skilful in playing, and a mighty man of valour, and a man of war, and prudent in affairs, and a comely person, and the LORD is with him.'
- 19 Wherefore Saul sent messengers unto Jesse, and said: 'Send me David thy son, who is with the sheep.'
- 20 And Jesse took an ass laden with bread, and a bottle of wine, and a kid, and sent them by David his son unto Saul.
- 21 And David came to Saul, and stood before him; and he loved him greatly; and he became his armour-bearer.
- 22 And Saul sent to Jesse, saying: 'Let David, I pray thee, stand before me; for he hath found favour in my sight.'
- 23 And it came to pass, when the [evil] spirit from God was upon Saul, that David took the harp, and played with his hand; so Saul found relief, and it was well with him, and the evil spirit departed from him. {P}